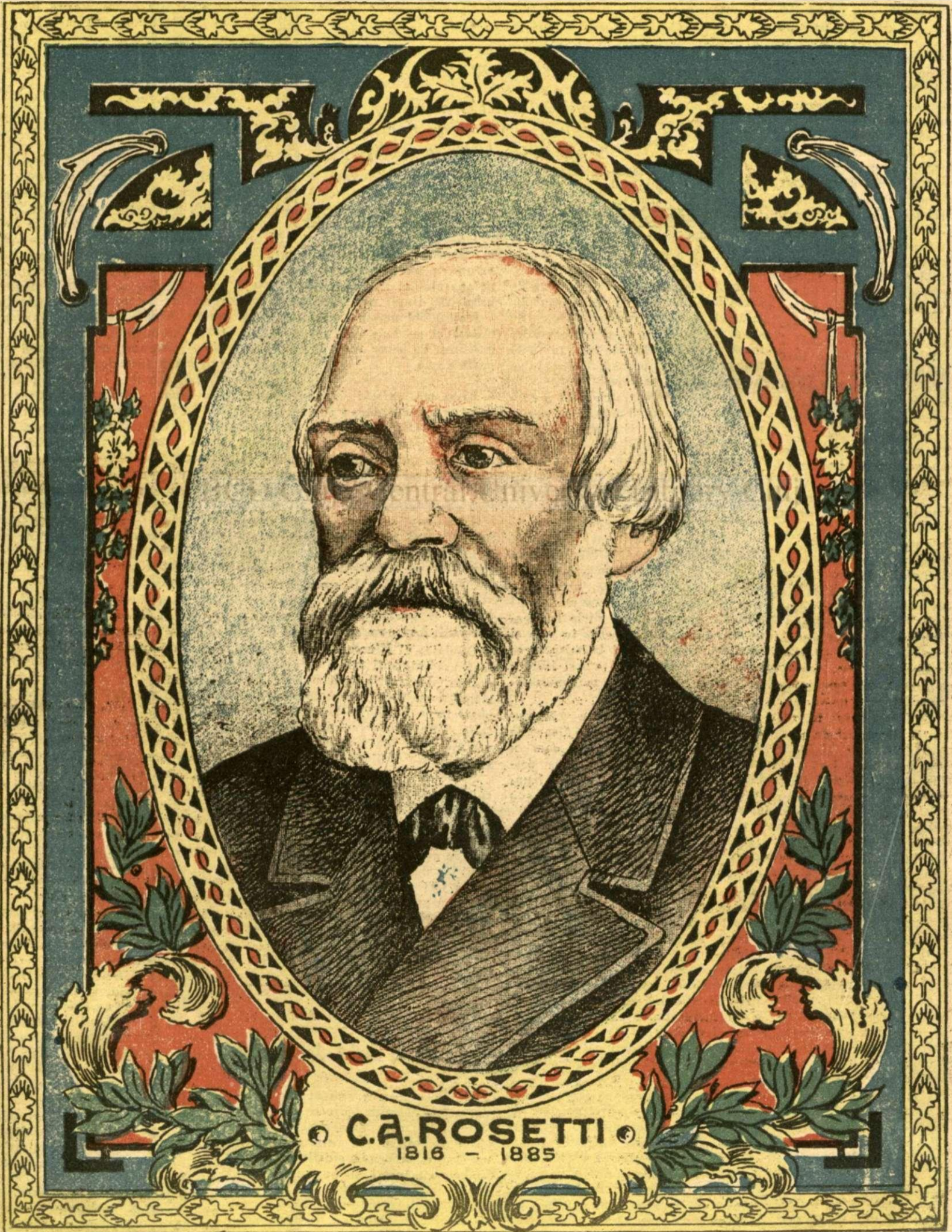

UNIVERSUL LITERAR

ABONAMENTUL
LEI 2,60 ANUAL
ABONAMENTELE SE FAC
NUMAI PE UN AN

COLABORATORII ACESTUI NUMĂR
Alexandru Macedonski, Ioan Dragu, C. A. Rosetti, C. Niculescu-Novaci, Al.
Nora, D. G. Hârșoveanu, G. Opreșeanu, C. A. I. Ghica, M. G. Samarineanu etc.

ANUNCIURI
LINIA PE PAG. 7 și 8
BANI 20

UN VEAC DELA NAȘTEREA MARELUI CETĂȚEAN

RESTITUIRI ALE VALORILOR LITERARE

de ALEXANDRU MACEDONSKI

Voi face o plimbare într-o anumită parte a țării.

Ori în colto te-ai îndrepta, dai de d. Eugen Lovinescu.

D. Lovinescu se înmulțește spre a introna zăpăceala și defăimarea în locul adevărului literar. Neisbucind nici ca autor dramatic, nici ca novelist, și cu atât mai puțin ca poet, d. sa se infățișează prin Flacăra de la 24 Ian. 1916. ca „naționalist” pentru care însuși Iorga „e zilnic mai îndoielnic”.

Însă, în ce e puternic d. Eugen Lovinescu, e în critică, și iată-l cum, dintr-o trăsătură de condeiu, nimicește pe d. Maiorescu și datază începutul adevăratei critici dela d. său:

„D. Maiorescu hotărăște criticul nostru, nici n'a bănuit dezvoltarea celeilalte critici, a adevăratei critici.” (Flacăra 1915 n-rul 50, pag. 539).

Dar în partea de țară în care am străbătut, se poate oricând. În ea, Euripide și Seneca, autori — pe rând — ai tragediei Phedrei, ajung — pentru d. Lovinescu — de o porivă cu oarecarele Porto-Riche. căci — declară criticul:

„Tragedia lui Porto-Riche nu e „mai mărunț decât tragedia Phedrei” (Flacăra; 1915; n-rul 32, pag. 504).

Dar unde zisul domn e cu lesă, vârsire extraordinar e când vorbește despre Eminescu:

„Cugetarea lui Eminescu — zice, el — nu trece peste măsura celui mai mijlociu dintre cititorii lui” (Flacăra n-rul 39, 1915, pag. 405).

Aceasta, e adevărat, nu-l împiedică să conchidă — vrând să și rădă — Dumnezeu știe de cine? — că același Eminescu — „care nu trece „peste măsura celui mai mijlociu „dintre cititorii lui” — e cel mai mare poet al țării noastre.

Cât despre tragedia greacă, ce a minunat în toți timpii pe oameni, d. critic, licențiat și doctor în litere din Paris, o desființează în câteva cuvinte:

„Tragedia greacă în genere, nu ne poate sguđu sufletcle. Nu ne poate trezi emoțiunea unei frumuseți „morale” (Flacăra n-rul 11, Anul al IV-lea).

Despre Horațiu, zice: „El a cântat atât de frumos poezia mediocrității” (Flacăra, 1915, n-rul 56, pag. 330).

Despre Iorga: „Nimeni nu-l mai așează între „oamenii cumpăniți. Intre ei și a „ceștia s'a săpat o prăpastie” (Flacăra n-rul 43, 1915, pag. 450);

Despre d'Annunzio: „Iui răsună și acum în anz fanfara ritmului lui d'Annunzio din „Le martyre de St. Sébastien și din „La Fisanelle”: trompete și tromboane, sonorități vercoale, în tot o „impresie de rafinată zadarnică”, etc., etc. (Flacăra, 1916 n-rul 14).

Ce să răspunzi la acestea? Villiers de l'Isle Adam, celebrul scriitor francez, zice în „Derniers contes”, pag. 75, următoarele:

„Dacă un lucru e frumos, nobil — în stărsit de origină dumnezeiască — și dacă omul este un suflet de rând, frumusețea nobilă, „Dumnezeirea aceluia lucru, pier pe „loc ce el vine în atingere cu păgăritorul lui, care vrea să-i pătrundă taina.”

Despre „Manase”: „Valoarea lui Manase izbucnește „biruicire și luminoasă, și tăgăduirea ei stă ca o mare pată de sânge „pe d. Iorga.” (Lovinescu: „Flacăra” n-rul 45, 1915, pag. 450).

Despre Oscar Wilde: „Oscar Wilde are un esteticism atât de cântat în nimiciturile lui a-

„tât de pretențioase” (Flacăra, 1916; n-rul 14, pag. 160).

Se va aminti că acest Oscar Wilde, cu „nimicuri atât de pretențioase”, este unul din marii poeți ai Engllterei de azi, și că scrierile lui sunt obștește admirate pe cele cinci continente.

Despre uriașul artist dramatic de Max, Lovinescu spune că: „nu l'a „impresiona! decât vocea lui tunătoare”.

Despre Ida Rubinstein — cea care e socotită de tot Parisul ca o a d. Sarah Bernhardt, zice:

„Ea își închipuiește că are și „inteligența teatrului, fiindcă are „pe a picioarelor” (Plină de delicatețe și de gust pornografic, publicată tot în Flacăra, același număr și același păcinoș).

Despre Caragiale: „Caragiale n'a fost lipsit numai „de idealism și de generozitate, dar „și de poezie. Eroii săi nu au nici „cea mai mică umbră de farmec. „Pretutindeni chipuri desformate și „protești dragostea văzută prin prizma mahalaiei” („Critice”, — Vol. III de E. Lovinescu. Tip. „Flacăra” 1915).

Despre literatura populară română:

„Literatura noastră populară, serie „ei, e mai prejos de-a altor „națiuni — mai prejos chiar de balade „dele scârbești. Noroc că sângele slav „ne scapă. Fără acest amestec feroc „cât românii nici n'ar fi avut literatură populară.” (Flacăra n-rul 1, 1915, pag. 506—67).

Ca limbă, d. Lovinescu este următorul:

„Toate devenirile sunt cu puțință”. (Flacăra, 1915. — Pag. 450, n-rul 39).

Această frază este curat franceză: „Tous les deveniris sont possibles” — „Toate devenirile sunt cu puțință” ar însemna, pe românește: „totul e „cu puțință!”

Tot ca limbă: „Țin să repet” (Flacăra n-rul 8, 1915, pag. 87), nu este decât franțuzismul: „Je tiens à répéter”.

Adevărul este însă că, așa zisul critic, nu scrie, ci traduce, după cum o dovedește următorul paragraf al său despre piesele lui d'Annunzio (Flacăra, pag. 164), oricând pe care îl reproduc textual, redându-l apoi și în limba franceză — căreia îi aparține:

„Toate sunt locuri comune roman-

„tice asupra drepturilor artei, și „toate își deslășoară coada lor de „păun în scene lungi înaintea căror „ridicăm umerii cu ulepăsare”.

Iată-l, pe onorabilul, și în franțuzește:

„Les lieux communs romantiques „sur les droits de l'Art déploient „leurs queues de paon en de longues „scènes, mais devant lesquelles nous „haussens les épaules avec indifférence.”

Mai departe, același, scrie:

„și în neamul nostru mai sunt „oameni pe deplin culti în care se „răsfrânge icoana fugară a acestei „luzi. („Critice”, Vol. III, pag. 121). „L'âme fugante de ce monde „icoana fugară”, etc.; — limbă românească o fi asta?

Dar rândurile de mai jos?

„Voiu merge la întâmplare fără a „întra în amănunte” („Critice”, — Vol. III, pag. 5). — „J'irai au hasard sans entrer dans des détails. Această traducere, pe care o face textual, nu aruncă oare o lumină vie asupra roducției originale de scriitor a d-lui Lovinescu?

Iată, însă, că acum se apucă să facă și crime, căci dă pe Goga pe mâna aceluiași Eminescu — care, după părerea dumnealui, „e mai pe „jos de măsura celui mai mijlociu „dintre cititorii săi” — pentru ea, poetului ardelean să i se întâmple următoarele: „căci — decretează „criticul Lovinescu — de cum d. „Goga a voit să cânte nevroza con-temporană, a fost „copleșit, înghițit „și mistuit de Eminescu” (același volum).

Ce balaur și Eminescu asta! — Auzi! să copleșească el, să înghită și să mistuiască chiar pe Goga!

Cât despre mine — ei! ce pot să fac eu și cu tot trecutul meu literar pentru Lovinescu, când Euripide, Sophocle, Eschyl, nu-l emoționează și când Horațiu e poetul mediocrității?

De altminteri, cu oameni care (a se vedea „Critice”, vol. III), afirmă că am cîntat „Avatar” pe urma poetului José Maria de Hérédia, deși, în toată opera lui Hérédia nu se află nici umbra vreunui Avatar, și cu oameni cari numai în Sorbona nu vor fi învățat „că tragedia greacă nu „poate trezi emoțiunea unei frumuseți „morale” — sau — „că latinii nu erau poeți” (Flacăra n-rul 1 — 1915 — pag. 566—67) — nu se stă de vorbă. Cel mult dacă se face haz în socoteala lor.

SALANDRA, primul ministru al Italiei, demisionat

DOR PRIBEAG

*O, dor pribeag, oprește-ți sborul,
Te culcă 'n pat de albe flori,
Și blând ți-or myrmura zefirii
Și ți-or cânta privighetori.*

*La ce să mai colinzi pustiu
Cel lung s-adânc, necunoscut?
Vin ici și dormi, căci, uite, luna
Argint în pat ți-a așternut.*

*M'am înțeles așa cu dorul
Lângă fereastră, pe 'nserat,
Și i-am deschis încet fereastra,
Iar el atunci s'a culcat.*

*Când zorile 'ncepeau s'apară,
M'am dus să-l căd dormind cu drag;
Din patul lui, stropit cu lacrimi,
Fugise dorul meu pribeag!*

G. Opreșeanu

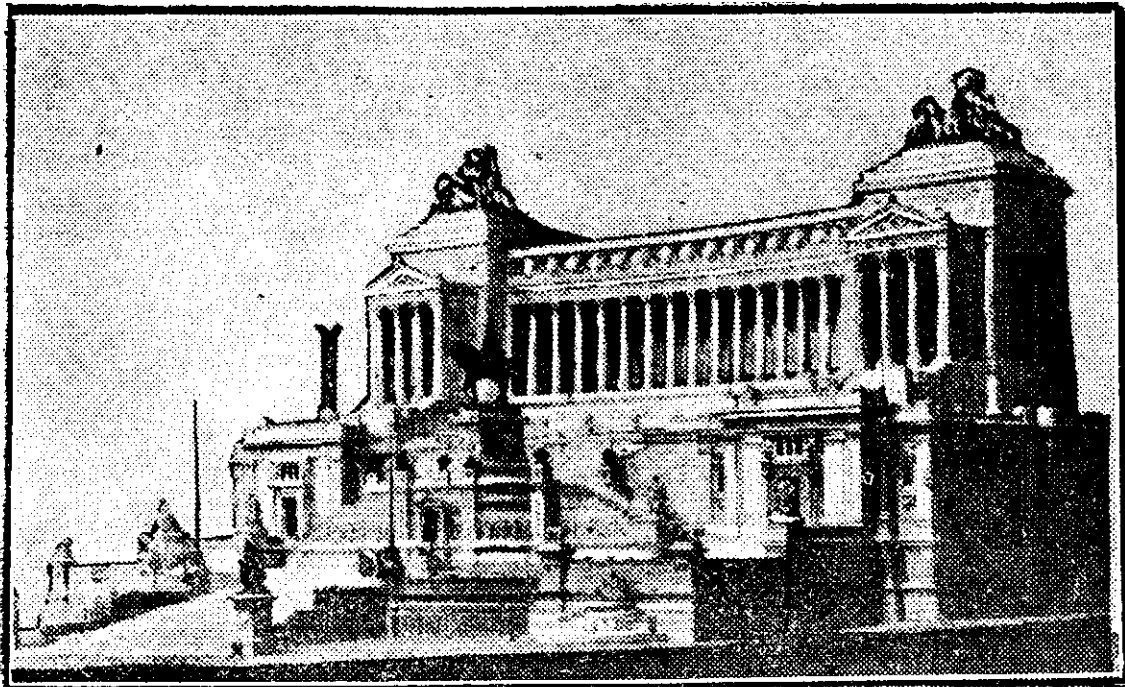
A apărut:

Getta

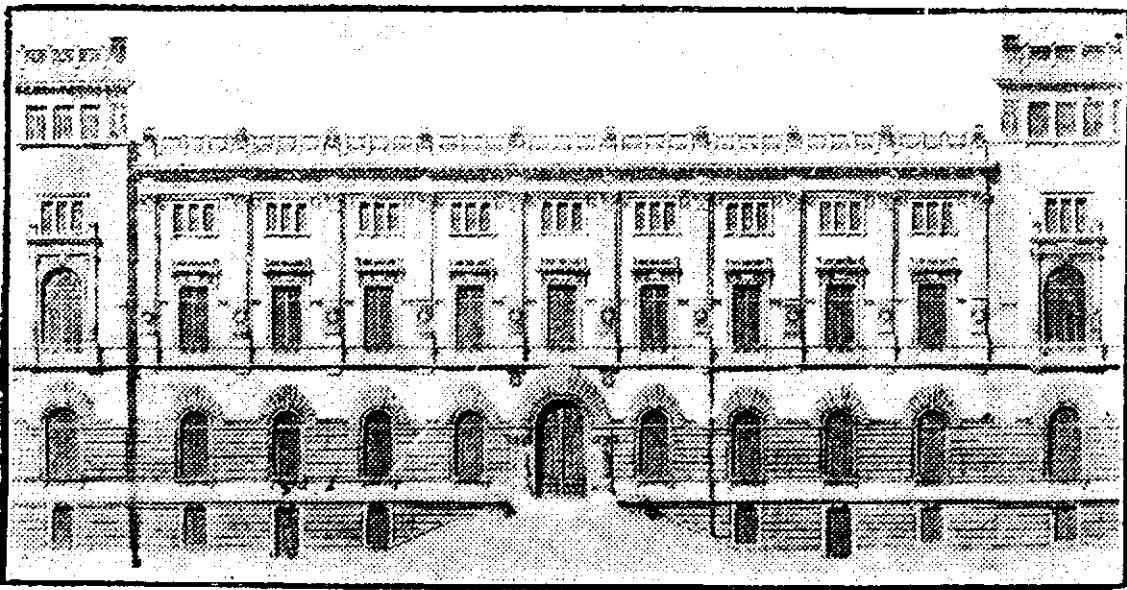
roman sentimental

de V. MESTUGEAN

Prețul 1.50 — Editura librăriei Steinberg

ROMA. — MONUMENTUL REGELUI VICTOR EMANUEL

Roma. — Parlamentul

nedespărțit: misiunea de a lumina ziua și noaptea conștiințele concetățenilor săi. Când el a zis poporului român — luminează-te și vei fi — el avea aprinsă în mână lui făclia adevărului, care singură poate lumina calea, care duce un popor spre — a fi — și a via în viitor! Rosetti a stat străjă ca lumina adevărului să nu se stingă și ca razele acelei lumini să străbată toate păturile poporului. De aceea și condeiul lui a fost instrument de lumină puternică, care a răspândit convingerea și voiața în inimile tuturor. Astfel, în timpul frământărilor celor mari ale redesteptării naționale și sociale. Rosetti a înălțat presa română la culmea unei instituții binefăcătoare! Condeiul lui era ascuțit și pătrunzător, dar totdeauna în serviciul adevărului, al intereselor celor mari ale patriei și ale națiunii. El a descoperit ranele morale, cari puneau în pericol viitorul și de aceea din gura lui a eșut cuvântul de — Plevna internă — cuvântul de ordine al zilei de astăzi.

„Fruntas al presei, Rosetti a fost și fruntas între acei bărbați, pe cari noi trebuie să-i numim — Eroii ai neamului —: Eroii de muncă! Eroii de fapte! Astfel Rosetti a dat exemplul, rar poate, dar însemnat, că ziaristul perfect trebuie să fie și bărbat de stat în toată puterea cuvântului.

D. I. G. Bibicescu, fost colaborator al lui Rosetti, a spus:

„Cum însă Rosetti-om nu poate fi despărțit de Rosetti-gazetar; cum Rosetti-gazetar nu poate fi studiat, înțeles, explicat în afară de om și om politic, mă mărginesc la câteva caracteristici generale, știut fiindcă Rosetti era un înțeleg pe care din orice punct de vedere l'ai privi, același și tot același îl vei găsi.

Rosetti era un reformator. El avu-ta acel mare și rar dar de înuifine, pe care-l au numai reformatorii fundamentali ai omenirii: vedea, cu mintea lui, până la afundul lucrurilor, le înțelegea și, cu inima lui, mare cât a tuturor românilor, — cum ziceam în apelul de care văbi mai sus — plătia, întocmea, propaga și izbutea... ca scopul să-și ajungă.

„În această nefericită iubire a neamului său, problema ce-și punea problema ce-i impunea situația dată, era cum să ridice sus acea neam și răspunsul li fu: ridicând, creând pe om, pe omul ființă liberă. Acesta-i fu scopul și ca ziarist.

„În acest scop, mincia lui formulă o programă scurtă și luminoasă ca un fulger, zădărnitoare ca trâmbița tuierei:

Voeste și vei putea.
Luminează-te și vei fi.

„Cui pretinși cu minte și mai cu seamă cel cu inimă cu compăși- alică și lipsiți de ideal național —

DIN POEZIILE LUI G. A. ROSETTI

A CUI E VINA?

*Tu 'mi ziceai odată cum că pân' la moarte
Dragostea ta toată mie 'mi vei păstra;
M'ai uitat pe mine, le-ai uitat pe toate,
Astfel merge lumea, nu e vina ta.*

*Tu 'mi ziceai odată, ah! al meu iubite,
Partea mea din ceruri ție 'ți-o voi da;
Toate sunt uitate, toate sunt pierdute,
Astfel este căerul, nu e vina ta.*

*Când cărsai, știi, lacrimi, și 'n genunchi la mine
Îmi ziceai: o dragă, nu le voi uita!
Mă uitasi îndată, mort fui pentru tine;
Vreamea șterge toate, nu e vina ta.*

*Când te-aveam în brațe, buza ta cea dulce
Roua fericirii pe a mea o lăsa;
Dar acum otravă și venin mi-aduce,
Astfel 'ți este serul, nu e vina ta.*

*Aurul și Stava îți gonii amorul
Și-ți văzui credința că în vânt sbura,
Ți-ai închis și rana, îți peri și dorul,
Astfel 'ți este serul, nu e vina ta.*

*Cinste și iubire, dragoste, credință
Ieri jurai tu mie, azi cui s'o 'ntâmpla;
Nu cunoști iubire, nu simți pocăință,
Astfel 'ți este serul, nu e vina ta.*

*Dar eu toată însă, multa-ți necredință,
Înima-mi tot bate ori-când te-oi vedea;
Inger ești în ochi-mi, sfântă mult pînță,
Astfel e amorul, nu e vina mea!*

zâmbiau de formula lui Rosetti. U-nii i-au zis: nebunul.

„Rosetti are însă cu sine faptele: căci când s'a voit, cum Rosetti voia să voiască poporul, atunci poporul a și putut.

„A voit Unirea și a avut-o, deși puteri puternice se împotriveau.

„A voit principe străin și l'a avut.”

O scrisoare a lui Emile Faguet asupra „MAREI EPOPEE” (Le Calvaire de Feu)

D-l Alexandru Macedonski, cenză-torul autor al spănantătoarei opere ce a fost editată de librăria Sansot la 1905, la Paris, și ce a fost tipărită de curând, în românește, în Flacăra sub titlul de *Marea Epopee*. *Thalassa*, nu da, cenzurându-se modelul ilustrațiilor critice și academice în fine z

o scrisoare ce i-a fost adresată de dănsul pe când *Le Calvaire De Feu* nu era încă de cât în stare de manuscris dactilografiat. Această scrisoare al cărei text îl publicăm mai jos, pune cu totul în evidență seninatatea și înălțimea vederilor critice ale marelui dispărut, pe care nici una dintre judecățile înguste ale unei false moralități nu era în stare să-l influențeze. Iată, de altminteri, însăși cea scrisoare:

Domnului Alex. Macedonski
106 Rue D'Aboukir, Paris.

„Domnule, am citit paginile din *Le Calvaire De Feu* ce mi-ai lăsat, și nu-ți voi ascunde foarte vă *sadmirațiune* pe care mi-a înspira-t-o puternica și originala d-tale *imaginațiune*.”

„Sînt, domnule, cu tot devota-mentul, al d-leu.”

Emile Faguet

INGRAMADIREA

de IOAN DRAGU

Sunt mai multe feluri de ingramădiri. Guvernele au știut totdeauna lucrul acesta. Nu vorbesc însă de ingramădirile politice; sunt prea mari sau prea triste pentru a intra în cadrul meu. Îmi place să celebrez ingramădirile populare și anodine, ingramădirile pentru orice fleac, ingramădirile formulate de un naiv în fermenii acestia plini de candoare: „Vad lume ingramădită, și atunci mă ingramădesc și eu cu ea”.

Pentru ingramădirile acestea, orice pretext are valoare: Un cal care cade ori o muscă care zboară, un geam spart sau un om turcit de un automobil, un negustor care vinde lanțuri de „double” sau un hoț care le fură, un cerșetor care moare de foame sau un cetățean care e indispus pentru motive contrarii. Subiectul un are de a face. „Ab uno disce omnes”. Nu vrean să iau decât unul singur, la întâmplare, drept tip și model. Cu eliscul acesta pași scoate tot atâtea copii câți imbecili sunt sub balta cerului.

Iată dar:

O moasă, îndrăgostită de natură, a pus pe fereastră odăji ei de la etajul al treilea o saesie cu mlesu-nete. E un fel al ei de a juhi primăvara. Și o udă de două ori pe zi, în cînda vecinilor.

Dar în dimineața în care începe întâiul cântec al epopeii, Semiramida moașelor și-a îndeplinit cu prea mult zel, funcțiunea-i de roasă. O parte din apă, în loc de a uda rădăcinile floareii, a trecut peste marginea saesiei și a căzut drept pe pălăria nouă a unui domn care trecea liniștit pe trotoar. Domnul s'a indignat, a ridicat capul și a apostrofat pe Semiramida, care n'a avut vreme să se ascundă după perdeaua Moasa prinsă în flagrant delict, a încercat să parleză, gesticulând. Gesturile prea vii au făcut să se elatine saesia și să cadă spărgându-se cu zgomet pe trotoar.

Sfârșitul întâiului cântec. E amiază.

Al doilea cântec. 12 și cinci.

Domnul udă face o săritură ferească. Un rentier care trece pe acolo se repede spre el și îi zice mișcat:

— Sunteți cumva rănit?

— Nu cred.

— Ce imprudență! Cum îngăduie omu poliția să se pue pe ferește proiectile cari constituiesc o primejdie permanentă pentru siguranța publică?

— Lasă, domnule, răspunde „victima”, vina e a babeii aceleia de sus care...

Zicând acestea, domnul stropit ridică capul spre etajul al treilea: rentierul, foarte amabil, îl ridică și el spre a urmări direcția dată. Un al treilea trecător, văzând două persoane cari întind gâtul în aceeași direcțiune, conchide că se petrece ceva extraordinar deasupra nivelului străzii. Privește dar și el. La aspectul acestui trio, o a patra persoană, o damă din apropiere, muscată de șarpele curiozității, se oprește ea să întiească ochii asupra punctului pe care ceialți trei cetățeni par că-l privesc cu atenție. Doi copii erai treceau pe trotuarul celălalt, alergă și ei văzând ceau-torul. Un comisionar care se grăbea cu un buchet mărește și el numărul sosi-tilor. Toată lumea sta cu nasul în sus, ea și cum ar privi evoluția unui aeroplan.

Sfârșitul celui d'al doilea cântec.

Cântecul al 3-lea. 12 și șase.
Comisionarul, fiind cel mai nou venit trage cu urechia. Domnul care

Novile premii

oferite de ziarul „Universul”
tuturor abonaților săi, la tragerea
din Noembrie a. c.

5.000 Lei în obligațiuni jude-
țene 4 1/2 cu cuponul
— Februarie 1917 —

Una splendidă garnitură pentru antreu

compusă din o masă, patru scaune, două blidare și un cuier,
artistic pirogravate cu motive românești. — Furnizate dela
d. T. Brumărescu, cunoscutul artist și întemeiator al artei
decorative la noi. Calea Pleinei 83, București

Un dormitor în stil românesc compus din 1 ar-
moire cu oglindă
una noptieră cu
cristal și marmoră, 1 pat pentru o persoană, 1 masă și
2 tabourete, furnizate dela marele magazin de mobile
MARCO DATTELKREMER, strada Carol 62, București

O gramolă „INGER”

(Marea recunoscută ca cea mai bună din lume) cu cutia de stejar lustruit,
mecanismul remontabil în timpul mersului cu regulator gradat; pavilionul
din lemn de rezonanță în interiorul cutiei, cu un acoperământ de lemn în
forma unei jaluzele și închis cu două uscioare cu ajutorul cărora se poate
mări sau micșora sunetul după dorință; brațul acustic recurbat; diafragma
„Exhibition”; inclusiv 6 plăci duble (12 cântece) opere și bucați naționale.
— Gramola se furnizează împreună cu UN DULAP AMERICAN din stejar
cu 7 sertare mobile care se închid cu o jaluzele. Acest elegant dulap servește
ca postament la Gramolă și în același timp pentru conservarea plăcilor.
— Ambele ne-au fost furnizate de: Marele magazin de muzică „JEAN FER-
DER” Furnizorul Curții Regale, București Calea Victoriei 54

O frumoasă și eleganta Garnitură de antreu

compusă din 1 Canapea, 4 scaune, 2 bănci mici, 2 tabourete și
1 măsuță de lemn de stejar tapisate de mătase verde, furnizată de
la marele depozit de mobile COMPANIA AMERICANĂ, str. Carol 74, etaj

10 lazi cu diferite produse ale renumitei case Bresson

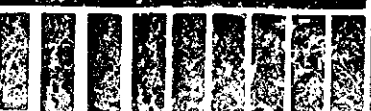
fabrica de lichieri, siropuri și cognacuri, au fost cumpărate
pentru premiile ce le oferim abonaților noștri la tragerea din
luna Noembrie a.

1 elegantă toaletă de bronz cu oglinzi de cristal,
furnizată de cunoscuta
fabrica GUTMANN, strada Sf. Apostoli No. 72.

una tavă rotundă de metal, fin argintată și frumos gravată
având diametrul de 48 centimetri. **1 suport** pentru
carti de vizită, în metal alb frumos argintat, cu o figură ciselată.
Un elegant serviciu de oț și unidelemn de al-
păcea argintată, calitatea cea mai fină, cu sticlările de cristal.
1 fructiera modernă de metal alb argintat, cu 3 coșulețe ser-
vind pentru bombuane. **1 coș mare** de metal alb, fin argintat
înălțimea 49 cm. pentru fructe. **1 serviciu de copii** compus
din una ceașcă de metal cu farfurioara sa și una linguriță de
aceiaș metal, toate într-o cutie elegantă. **Una pendulă** de
lemn de mahon cu bătaie Gong, înălțimea 65 cm., bătând orile și
jumătățile și intercându-se odată la două săptămâni. Toate aceste
obiecte ne-au fost furnizate de marele magazine de bijuterii, cea-
sornice și argintărie: **Frații Röllér**, Eurușorii Curții Regale,
București, strada Carol 50, etaj

Un elegant ceas modern pentru doamne, de aur cu
trei capace. **Un coșuleț**
de nichel cu fundul de mătase. **O garafă** pentru vin de
cristal roz, cu capacul și manerul de metal argintat. **Un fru-
mos pres-papier** de metal, argintat. **Un serviciu de
ceai** pentru două persoane de metal nichelat. **Un port vizit**
de metal argintat. Toate acestea sunt furnizate de mult cunoscu-
tul magazin de bijuterii **Th. Radivon**, din Bulevardul Elisa-
beta No. 9 bis, care primește zilnic nouități.

5 ASORTIMENTE COMPLETE
din produsele cosmetice „Flo-
ra”, compuse din cremă Flora,
1 cutie pudră Flora, 1 Săpun
Flora, 1 sticlă Capilogen Flora,
1 pomadă Flora, 1 sticlă lapte
de crin Flora, 1 săpun de lapte
de crin, 1 apă de gură Bu-
col, 1 pastă de dinți.

Notati bine:

Dând aceste mari
premiile de valoare, a-
bonamentele sunt re-
cuse la 18 lei pe an; lei 9.15 pe 6 luni; lei 4.65 pe 3 luni
Plata abonamentelor se face direct la Casa administrației
„Universului”, prin mandat poștal sau în persoană
Pentru concursarea la premiile de mai sus, abonații pe 1 an
primesc 4 bonuri, cei pe 6 luni 2 și cei pe 3 luni 1 bon.
Abonații pe un an participă la două trageri, deci după prima
tragere vor primi încă 4 bonuri pentru tragerea următoare.

EDITURA SI PROPRIETATEA ZIARULUI „UNIVERSUL”

Un elegant dormitor de bronz

pentru 1 persoană, compus din: 1 pat de bronz cu somieră, O mă-
suță de noapte cu marmoră, un lavoir de bronz cu marmoră.
A 14-a garnitură cumpărată dela furnisorul „Universu-
lui”, Industria metalică MARCU, B-dul
Elisabeta No. 8, București
Cel mai estin și mai bine asortat în mobile de fer și bronz

Una splendidă toaletă de bronz cu oginda de
cristal, cum-
părată tot dela industria metalică MARCU, Bulevardul
Elisabeta No. 8, București

Un elegant nat pentru coail cu ornamente de bronz
și cu plasă, cumpărat
tot dela Industria Metalică „MARGU”, Bulevardul Elisabeta No. 8

O bicicletă solidă și elegantă, marca «SPORT»
cu roată liberă și frână auto-
mată, complectă, lampă, clopot etc.

Una puscă de vânatoare, calibru 12, marca
«PIEPER-BAYARD», cu triplu ză-
vor de siguranță «Greener», țevi
de oțel «BAYARD», furnizate de Marele Magazin de arme și bici-
clete B. D. ZISSU, Furnizorul Curții Regale, Calea Victoriei 44

Un dormitor de lemn fin
Construit în marea fabrică de mobile de lemn Marin V.
Ganea, șoseaua Mihai Bravu No. 37 și strada Serbanică
No. 10, Sucursala: Calea Victoriei No. 107, București

Un DORMITOR englezesc compus din: 2 paturi cu
somiere, vopsite alb, 2
măsuțe de noapte din fier, alb vopsite, un lavoir vopsit alb, toate
aceste sunt furnizate dela cunoscuta fabrică de mobile de fier și
bronz GUTMANN, strada Sf. Apostoli 72

Una masă cu cristal
furnizată de fabrica de mobile MARCO DATTELKREMER
strada Păstorului 8, București

CINCI CHIMIRE NIOIENICE du-
pă măsură calitatea I-a (Brilul
lui Iov) singurul brevetat în
țară, recomandat de toate so-
cietățile medicale și inventat
de d. Căpitan Iov din Pitești,
str. Șerban Vodă 220, avind
proprietatea de a servi și vin-
deca boale vechi de stomac,
răcheli, constipație, șale, după
cum se constată din mulțimea
serisorilor de mulțumire pri-
mite dela suferinzi vindecați.
Acest brju e purtat cu incre-
dere de ambele sexe din înal-
ta societate a țării.

**10 LAZI CU DIFERITE LICHE-
RURI FINE.** Specialități de la
prima distilerie, **Frații Pociu**,
mare depozit de vinuri și țuică,
calea Văcărești 232, București

5 CEASORNICE pentru birou
cu pedestal de cristal, cu in-
scripția „Universului”.

5 CEASORNICE de argint pentru
bucuar, cu inscripția „Uni-
versului”.

6 PLACHETE DE METAL ALB
cu efigia Regele Carol I și Re-
gina Elisabeta.

Una harmonică cu 19 clape și 8 basuri, tenori duble de
otel cu 2 registre, jumătate orghei din
renumita fabrică Johann Trimmer. **UN FLAUT** din cel mai fin
abanos, capul căptușit cu 10 clape de nichel, plută la încheieturi,
inclusiv ștergător și garnitură de pernțe de rezervă. — **Una
mandolină Italiană** din lemn de pasilandru, fața fin orna-
mentată cu sifel și mecanică acoperită. — Toate aceste instru-
mente sunt furnizate de Magazinul General de Muzică „La
Harpa”, București, Str. Colțel No. 5, cel mai estin și bine
asortat în această branșă.

15 FLACOANE A CATE 1 KILO,
apă de Colonia Camelia, puter-
nic parfumată cu liliac, măr-
găritar, violette, zambile, he-
liotrop și Verveine, furnizate
de renumita fabrică de parfumu-
muri „Camelia”, A. S. Alta-
lion, str. General Florescu
n-rul 6, București

